

ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ

УДК 371.15

DOI: 10.15587/2313-8416.2014.27466

ФОРМУВАННЯ ЗМІСТУ РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩИХ ЯКОСТЕЙ ВЧИТЕЛЯ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІСЛЯДИПЛОМНІЙ ОСВІТІ© **І. М. Ковальчук**

У статті розкрито основні вимоги до формування змісту розвитку професійно значущих якостей вчителя технології; встановлено взаємозв'язок між умінням визначати цілі, безперервним самовдосконаленням та місцем у зазначених процесах професійно значущих якостей; визначено основні завдання, етапи розвитку, очікувані результати та алгоритм самоаналізу професійно значущих якостей.

Ключові слова: мета, завдання, етапи, зміст, модуль, безперервний розвиток, професійно значущі якості.

The key requirements to formation the contents of professionally significant qualities development of technology teacher were presented in the article; connection between ability to set goals, continuous self-perfection and the role of professionally significant qualities in these processes were found out; the key aims, stages of development, expected results and professionally significant qualities self-analysis algorithm were defined.

Keywords: goal, aims, stages, contents, module, continuous development, professionally significant qualities.

1. Вступ

Зміни навколишнього світу, науково-технічний прогрес, соціально-економічний розвиток суспільства, рівень культури та стратегічні орієнтири розвитку держави завжди спрямовані на оновлення норм, стандартів, вимог до педагогічного менталітету, професійної діяльності вчителя. Зовнішні фактори впливають на формування та збагачення змісту освіти, як важливого компоненту педагогічного процесу, стимулюючи фахівця до безперервного професійного розвитку.

Водночас, сучасні тенденції розвитку освіти все більше вказують на зростання ролі вибору індивідуального напрямку професійного самовдосконалення, самостійного розроблення освітніх програм. Актуалізується зміна акцентів з методів подання інформації, які сприяють формуванню позиції споживача готових знань, на пошук інформації, на розвиток аналітичних здібностей, виробництво власних думок та суджень.

На попередньому етапі дослідження нам вдалося виявити протиріччя між усвідомленням вчителем необхідності професійного самопроєктування та труднощами у визначенні цілей, змісту напрямів професійного саморозвитку, недостатнього розуміння складових професіоналізму, спрямованістю організації свідомості вчителя переважно на перетворення навколишнього світу.

Зазначені проблеми вимагають подальшого вдосконалення змістового компоненту в підвищенні кваліфікації вчителя технології, забезпечуючи єдину цілісність і взаємозв'язок між цілями та досягнутими результатами у післядипломній освіті.

2. Аналіз сучасних досліджень і публікацій

Сучасними передумовами для розробки змісту розвитку професійно значущих якостей (далі ПЗЯ) вчителя технології у післядипломній освіті є напрацювання вчених, які досліджували проблеми підготовки майбутнього вчителя технології за різними напрямками: В.К. Сидоренко приділяв увагу фундаментальній підготовці вчителя; О. М. Коберник, Т. А. Газука, С. М. Яшук – оволодінню майбутнім вчителем основами проєктної діяльності; В. В. Соловей, С. І. Ткачук актуалізували проблему формування технологічної культури вчителя в процесі професійної підготовки; О. В. Плуток зміст підготовки майбутнього вчителя технології розглядала з точки зору проєктно-художньої творчості; Т. М. Демиденко досліджував підготовку майбутнього вчителя до інноваційної педагогічної діяльності. Т. Р. Наруліна, Т. В. Обухова, Н. Н. Савушкін акцентують увагу на розвитку професійно значущих якостей вчителя технології. Разом з тим, розвиток ПЗЯ вчителя технології у післядипломній освіті має свої особливості та потребує інших підходів у формуванні, систематизації змісту та нових методів у оволодінні новими якостями.

Метою дослідження є проєктування змістового компоненту розвитку професійно значущих якостей вчителя технології у післядипломній освіті.

Потреби сучасності у саморозвитку особистості зумовили необхідність обґрунтування теоретичних положень щодо посилення ролі суб'єктності та цілісності людини, яка розвивається протягом усього життя у роботах К. Абульханової,

Б. Ананьєва А. Брушлинського, М. Громкової, М. Кагана, А. Лурия, А. Реан В. Слободчикова та ін.

Теоретичні засади відбору та структурування змісту освіти на засадах системного підходу досліджували В. В. Краєвський, І. Я. Лернер, М. М. Скаткін, В. А. Сластьонін. Все більшого значення набувають ідеї гуманізації освіти у роботах В. С. Ледньова, Б. Бім-Бада, А. В. Петровського та ін. На думку вчених, детермінантами формування змісту є вимоги суспільства, науки, культури.

Важливими для нашого дослідження стали ідеї теорії безперервної освіти, що об'єднуються у межах концепції «єдності світу», елементи якого взаємопов'язані та взаємозумовлені. Зростання уваги вчених до проблеми безперервної освіти зумовлено науково-технічним розвитком сучасної цивілізації. Значний внесок у теорію безперервної освіти зробили А. П. Владиславлев, В. А. Баженов, Г. П. Зінченко, В. А. Коханова, Н. Г. Ничкало, В. Н. Турченко, Н. В. Яблонська та ін.

На думку Г. Зінченка, [1] принцип неперервності передбачає якісно новий тип взаємодії особистості та суспільства протягом життя. Важливу роль у ньому відіграє інтеграція індивідуальних і соціальних аспектів. Метою безперервної освіти він вважає процес цілісного формування особистості, поступове збагачення її творчого потенціалу, постійний розвиток здібностей.

В контексті сучасної безперервної освіти І. Коваленко, під змістом освіти розглядає систему потреб, здібностей людини, світоглядні якості та поведінку. Ми погоджуємось з його думкою про те, що особистісні та професійні якості людини стають результатом здійснення, взаємопов'язаної діяльності викладача та учнів [2]. Однак, традиційна спрямованість освіти на досягнення вузько предметних цілей, а також на оволодіння переважно знаннями, уміннями та навичками, обмежують ефективність педагогічного процесу, формуючи якості учнів лише як побічний ефект.

Ідеї сучасних дослідників, щодо сполучення природничо-наукового і суспільно-гуманітарного компонентів, покладені в основу розвитку технологічної освіти учнів (В. К. Сидоренко, В. Д. Симоненко, В. В. Соловей, С. І. Ткачук та ін.), передбачають розвиток технологічного світогляду вчителя як систему поглядів на природу, суспільство, людину і її мислення. Виникає потреба у формуванні планетарного погляду на світ, у центрі якого стоїть людина. Основною метою технологічної підготовки вчені визначають готовність людини до успішного функціонування в інформаційно і технологічно насиченому світі.

3. Формування змістового компоненту розвитку професійно значущих якостей вчителя технології у післядипломній освіті

Спрямування сучасних тенденцій освіти в бік формування та розвитку якостей, цілісності людини потребують оволодіння технологією цілепокладання. Водночас, досягнення позитивного ефекту у будь-яких трансформаціях можливе за умов визначення

особистісних цінностей-цілей. Як доводить практика процес професійного цілепокладання для вчителя є достатньо складним, успішність якого залежить від рівня розвитку мислення, культури професійної свідомості, самосвідомості та інших якостей. Тому в освіті дорослих можливостям самостійного вибору мети або напряму професійного розвитку вчителя важливо приділяти особливу увагу.

Крім того, реалізації цілей, значною мірою, відповідає внутрішній стан особистості: світогляд, потреби, особистісні інтереси, мотивація, здібності. Отже, у виборі мети зовнішні і внутрішні умови знаходяться у відносинах взаємопроникнення та утворюють нероздільну єдність соціальних вимог з прийняттям та вибором індивідуальної освітньої траєкторії вчителя. Самостійне цілепокладання в навчанні, сповнене особистісним смислом, передбачає «включення» особистісних, професійних якостей людини, які є і умовою самовизначення, і результатом у професійних досягненнях.

Цілепокладання з наступним отриманням результату має, з одного боку, завершеність, з іншого – циклічність. Приріст нових знань, потреб, цінностей мотивує до постановки та розв'язання нових, більш складних завдань, що характеризується переходом на вищу сходинку, забезпечуючи, таким чином, безперервний розвиток людини протягом життя. На нашу думку, усвідомлене оволодіння вчителем вищезазначеним механізмом сприятиме розвитку його суб'єктності, ПЗЯ, особистісного ставлення до самозмін. Вчитель, який сам володіє технологією особистісного саморозвитку, зможе навчити її і своїх учнів. Безперечно, процес цілепокладання явище складне і багатогранне, однак, спробуємо на рис. 1 схематично встановити його зв'язок із професійно значущими якостями фахівця та безперервним самовдосконаленням. Як видно на рис. 1 мотивація є важливою складовою у формуванні цілей. Дослідники Л. Божович [3], А. Маслоу [4] розглядають мотивацію як фактор, що впливає на усі внутрішні структури людини. Аналіз психолого-педагогічної літератури дозволяє визначити, що на мотивацію і відповідно, «запуск» розвитку ПЗЯ вчителя технології у післядипломній освіті впливають: можливості самостійного вибору цілей; наявна структура та актуалізація змісту; самопізнання на основі діагностування; активна взаємодія учасників навчально-виховного процесу; творчий підхід у самопроектуванні; оволодіння критеріальними вимогами до ПЗЯ, рефлексивне мислення.

Перед тим, як конкретизувати педагогічні цілі, з'ясуємо, що ми будемо розуміти під змістом педагогічного процесу в розвитку ПЗЯ вчителя технології.

У педагогічній літературі структура зміст розглядається з чотирьох основних елементів: досвіду пізнавальної діяльності, фіксованому у формі її результатів – знань; досвіду здійснення відомих способів діяльності – у формі умінь діяти за зразком; досвіду творчої діяльності – у формі умінь приймати нестандартні рішення в проблемних ситуаціях;

досвіду здійснення емоційно-ціннісних відносин – у формі особистісних орієнтацій, що відповідає структурі соціального досвіду [5].

В контексті цілісності світу та з метою гармонійного «вбудовування» людини в його структуру, М. Громкова [6, с. 176] визначає вимоги до формування змісту в освіті дорослих:

– структурування та подання змісту у вигляді систем;

– розподіл змісту на складові за правилом визначення елементів і зв'язків;

– цілісне представлення структури змісту в «планетарній» моделі, що забезпечує випереджаюче навчання;

– модульний принцип оформлення кожного фрагменту змісту, що забезпечує співвіднесення, плавний перехід від старого до нового;

– забезпечення рівної значущості репродуктивного та продуктивного змісту;

– забезпечення єдності емоційного змісту (через актуалізацію), інтелектуального (виробництво власних думок), акту волі (засвоєння готової інформації).

Формування змісту за вищезазначеними вимогами створює тенденції до розуміння інтеграційних досягнень сучасної науки, культури, потреб суспільства та оволодіння, разом із самостійним вибором індивідуального напрямку розвитку особистості, системного мислення вчителя, вдосконалення педагогічного процесу, включаючи комплекс методологічної, психолого-педагогічної, спеціально-професійної та організаційної складової змісту.

Отже, під змістом розвитку професійно значущих якостей вчителів технології у післядипломній освіті ми будемо розуміти осмислення та засвоєння їх сутності у взаємозв'язку з вимогами та елементами культурно-технологічного середовища, оволодіння системою способів та методів їх розвитку на засадах самовизначення особистісних потреб, ціннісно-мотиваційного ставлення до професійного самовдосконалення та досвіду творчої діяльності.

В основі побудови змістового компоненту нашого дослідження є критеріально-рівнева структура, розроблена на попередньому етапі нашого дослідження, яка гармонійно вписується у логіку вищезазначених вимог до формування та реалізації змісту освітнього процесу щодо розвитку ПЗЯ вчителя технології. Критеріально-рівнева модель включає основні компоненти – світоглядно-культурологічний, технологічний, комунікативний та креативний, а також критерії:

1) ціннісно-мотиваційний;

2) когнітивний;

3) суб'єктно-діяльнісний;

4) рефлексивний.

Усі елементи у своєму взаємозв'язку утворюють структуру педагогічного процесу, розкривають зміст основних напрямів розвитку ПЗЯ вчителя технології, орієнтують вчителя на визначення рівня сформованості якості.

Треба зауважити, що у нашій моделі, разом із основними, інваріантними ПЗЯ вчителя технології: «культура професійної самосвідомості», «технологічна культура», «комунікативна культура» та «креативна культура», співвідносяться варіативні, сполучені елементи цілісності людини і навколишнього світу, а саме: духовні, природні та соціальні якості, які об'єднуються у єдиній цілісності людини, формують модель вчителя-фахівця. Такий підхід дає можливість для уточнення актуальних і перспективних ПЗЯ вчителя технології, їх діагностики і самодіагностики, оцінки і самооцінки, а також проектуванні індивідуальної композиції якостей.

Таким чином, виходячи із генеральної мети розвитку ПЗЯ вчителя технології у післядипломній освіті, на шляху її досягнення, конкретизуємо основні завдання:

1. Стимулювати зростання потреб, інтересів, цінностей, мотивів, спрямованих на самовизначення вчителя та цілепокладання у розвитку ПЗЯ вчителя технології.

2. Сформувати цілісне уявлення та

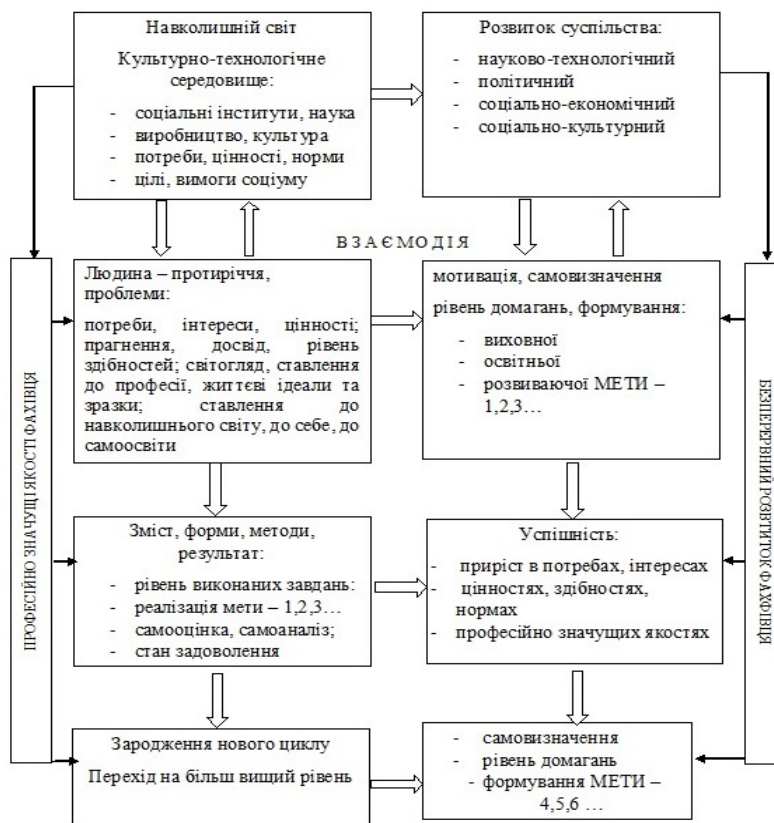

Рис. 1. Механізм та динаміка формування цілей у процесі розвитку професійно значущих якостей фахівця

інтелектуальне засвоєння нормативного результату ПЗЯ вчителя технології: їх природи, структури, умов та способів розвитку в контексті сучасної наукової картини світу. Формування науково-теоретичного технологічного та культурологічного світогляду.

3. Сприяти оволодінню вчителем інноваційними ПЗЯ, методами і досвідом їх розвитку та застосування у освітній і професійній діяльності.

4. Створити умови для розвитку мислетехнічних, рефлексивних здібностей, адекватної самооцінки та самоаналізу ПЗЯ вчителя технології з орієнтацією на перехід від об'єктної до суб'єктної позиції в освітньому процесі курсів підвищення кваліфікації з наступною самоорганізацією та готовністю до самовдосконалення у міжкурсовий період.

В результаті, ефектом педагогічної взаємодії має стати зростання структури потреб, цінностей, інтересів, освітніх цілей вчителя, знань, способів діяльності; ціннісно-мотиваційна орієнтація на безперервне професійне самовдосконалення; підвищення рівня ПЗЯ вчителя технології; створення проекту професійного самовдосконалення; здатність до обгрунтованої оцінки освітніх та професійних результатів, аналізу власної діяльності; сформованість суб'єктної позиції.

Досягненню поставлених завдань сприятиме проходження взаємопов'язаних між собою етапів, що передбачають групові заняття в аудиторії, самостійну дослідницьку роботу слухачів за обраною темою, самоосвіту у міжкурсовий період на основі інтегрованого курсу: «Основи розвитку професійно значущих якостей вчителя технології».

Перший етап - стимулювально-мотиваційний передбачає діагностування індивідуального рівня розвитку ПЗЯ вчителя технології за встановленими критеріями та рівнями (репродуктивний, частково-моделюючий, системно-моделюючий); виявлення системи актуальних ПЗЯ вчителя технології; визначення характерних стереотипів; осмислення та формулювання протиріч, визначення сильних і слабких сторін суб'єктивного професійного досвіду слухачів. Результатом стимулювально-мотиваційного етапу має стати актуалізація мотиваційної сфери слухачів щодо розвитку ПЗЯ та прийняття установки до безперервного самовдосконалення.

Другий етап – задачно-цільовий включає оволодіння основами системного мислення: від цілепокладання (прогнозування саморозвитку) до усвідомлення бажаного результату; аналіз проблемного поля, виявлення системи потреб, інтересів, цінностей, пошук особистісних смислів; визначення слухачами системи цілей-завдань за різними напрямками ПЗЯ; роль, зміст, структура, методи розвитку. Результатом задачно-цільового етапу є оволодіння технологією цілепокладання, визначення ближніх і дальніх цілей, а також створення колективного проекту актуального змісту курсів підвищення кваліфікації.

Третій етап – засвоєння і реалізації нових здібностей та професійно значущих якостей включає:
– розкриття змісту, сутності, ключових понять,

функцій методологічних закономірностей, факторів та методів розвитку ПЗЯ вчителя технології; усвідомлення основних вимог до інноваційної діяльності вчителя, тенденцій розвитку технологічної освіти; формування уявлення щодо взаємозв'язку цілісності наукової картини світу та місця і ролі в ній людини; оволодіння технологією професійного самовдосконалення; розвиток синергетичного, діалектичного, креативного мислення, здібностей до самоаналізу, рефлексії, ознайомлення з критеріальними вимогами до ПЗЯ вчителя технології;

– реалізація нових здібностей у педагогічному процесі підвищення кваліфікації, проектування механізму перенесення здібностей у самостійну професійну діяльність;

– управління та надання допомоги вчителю у створенні індивідуальної програми саморозвитку ПЗЯ на міжкурсовий період відповідно до потреб, інтересів та визначених цілей;

– в межах самостійної форми роботи, опрацювання вчителем теми на вибір з наступним (наданням консультації, підготовкою статті або презентацією нової інформації на заняттях). Результатом третього етапу є розширення професійного, технологічного світогляду, здібностей до систематизації навчального змісту, а також змісту ПЗЯ вчителя технології в контексті цілісної наукової картини світу, оволодіння новими методами розвитку ПЗЯ.

Четвертий етап – рефлексивно-результативний передбачає вихідне діагностування, виявлення рівня приросту потреб, інтересів, цінностей та здібностей у професійному самовдосконаленні; осмислення та співставлення репродуктивного та продуктивного знання, отриманого у процесі курсів; усвідомлення можливостей використання нових ПЗЯ вчителя, співставлення запланованої мети та рівня досягнутих результатів, їх самооцінка; презентація, короткий усний або письмовий звіт (повідомлення) щодо виконаної роботи у процесі курсів підвищення кваліфікації та підготовлений документ, «Програма індивідуального розвитку ПЗЯ вчителя технології на міжкурсовий період».

П'ятий – етап самовдосконалення ПЗЯ вчителя у міжкурсовий період ґрунтується на основі реалізації індивідуальної програми. Розглядаючи розвиток ПЗЯ вчителя у міжкурсовий період у якості системи діяльності, визначальним системоутворюючим фактором є створена індивідуальна програма розвитку ПЗЯ вчителя. Така програма на основі самовизначення, урахування особистісних професійних інтересів, потреб і цілей передбачає суб'єктивний вибір вчителем напрямів професійно-особистісного розвитку та дозволяє вибудовувати систему організованої взаємодії ПЗЯ з районними методичними кабінетами (далі РМК) з метою стимулювання, підтримки вчителя, консультування та проведення моніторингу динаміки професійного розвитку.

Діяльність РМК пов'язана із формуванням єдиного інформаційно-методичного простору на

території району з питань освіти, впровадженням інновацій, узагальненням та поширенням прогресивного педагогічного досвіду, у тому числі, з сприянням до безперервного підвищення кваліфікації педагогів. Втім, необхідно зазначити, що аналіз річних планів та звітів роботи районних методичних кабінетів щодо професійного розвитку вчителів технології показали ряд виявлених недоліків, серед яких найбільш поширеними є окреслення цілей та перспективних напрямів діяльності РМК надто загальними, формальними, а тому невизначеними за характером. Такий підхід не дозволяє виявити ні зміст діяльності, ні завдання, ні відповідні результати виконаної роботи. Засідання районних методичних об'єднань вчителів технології мають переважно інструктивно-інформаційний стиль взаємодії і т. д. Отже, на часі є потреба у оновленні характеру організації науково-методичної взаємодії між інститутами післядипломної освіти та районними методичними кабінетами, вироблення єдиного стратегічного спрямування у педагогічному супроводі вчителя технології у міжкурсовий період.

Таким чином, поетапне проходження вчителем пізнавальної діяльності в процесі курсів підвищення кваліфікації охоплює різні технологічні компоненти, залучає вчителя до активної соціально-творчої професійної взаємодії, створюючи, одночасно, умови для самостійного оволодіння новими професійними здібностями, набуваючи водночас суб'єктних якостей у професійному самовдосконаленні.

На думку сучасних дослідників зміст освіти доцільно будувати на основі модульного підходу як найбільш придатну систему безперервної освіти. Модуль як самостійна дидактична одиниця, блок інформації складається із логічно завершеної одиниці або множини модульних одиниць в межах однієї концептуальної одиниці, або навчальної дисципліни, або одного фаху. Кожний модуль передбачає

тестовий контроль знань, що відповідає навчальному змісту [7]. Отже, навчальний модуль – це мікросистема, що має свою чітко визначену та завершену освітню структуру.

Враховуючи рекомендації сучасних дослідників [6, с. 271] у формуванні та структуруванні змістового компоненту за модульним принципом представимо алгоритм самоаналізу ПЗЯ вчителя технології, що дозволить вчителю самостійно скласти індивідуальну освітню програму. До програми входять інваріантні модулі, основним ядром яких є ПЗЯ вчителя технології та гнучкі варіативні модулі, а саме: індивідуально-особистісні якості людини, а також якісні характеристики культурно-технологічного середовища. Такий підхід, розкриває інтегративну сутність природи якості, пропонує алгоритм розвитку, створює умови до особистісного структурування якостей людини-фахівця та відповідає сучасній «планетарній» моделі (табл. 1). Форма звітності у міжкурсовий період може передбачатися на основі організації роботи РМК постійно діючих семінарів, «Школи професійної майстерності», педагогічних радах, засідань районних, обласних методичних об'єднань, тощо. Крім того, виконання програми передбачає постійної науково-методичної допомоги, супроводу викладачами ІППО, зустрічей «За круглим столом», на семінарах, тренінгах, «майстер-класах» та самореалізації вчителя не тільки у безпосередньому шкільному житті, але й активної участі в конкурсах професійної майстерності, виставках «Педагогічних знахідок», декоративно-ужиткового мистецтва, народних майстрів, підготовці учнів до участі в олімпіаді, написання та розміщення авторських статей у фахових журналах тощо.

Таблиця 1

Модульне структурування аналізу професійно значущих якостей вчителя технології

Об'єкти аналізу	Професійно значущі якості вчителя технології			Індивідуально-особистісні якості людини			Елементи культурно-технологічного середовища			
Структура самоаналізу										
Результати вхідного діагностування. Актуалізація. Цінності, потреби, інтереси, мотиви.	Культура професійної самосвідомості	Технологічна культура	Комунікативна культура	Креативна культура	Індивід	Особистість	Духовність	Природа	Соціум	Розум
Проблематизація, формування цілей. Очікувані результати										
Зміст, вимоги, норми, ключові поняття, структура, уявлення, фактори, функції, критерії оцінки.										
Джерела інформації. Опрацьована література.										
Методи, способи діяльності, форми реалізації										
Результати вихідного діагностування. Методи аналізу. Рефлексія. Оцінка успішності. Самокорекція.										

4. Висновки

Враховуючи тенденції розвитку післядипломної та технологічної освіти, зазначимо, що розвиток ПЗЯ вчителя технології можливий за умов формування якісного змісту з урахуванням модульного підходу. Активна взаємодія учасників навчально-виховного процесу під час курсів є джерелом мотивації вчителя до саморозвитку. В процесі дослідження визначено короткотривалі і довготривалі цілі-завдання та етапи розвитку ПЗЯ вчителя технології; сформовано алгоритм структурування змісту та аналізу ПЗЯ. Модульний принцип дозволяє вчителю самостійно будувати індивідуальну програму професійного самовдосконалення у міжкурсовий період, що відповідає сучасній планетарній системі взаємодії та розвитку.

Перспективи та напрями подальших досліджень. Подальші дослідження спрямовуються на розробку методів педагогічної взаємодії під час курсів підвищення кваліфікації, навчально-методичного комплексу та впровадження моделі змісту розвитку ПЗЯ вчителя технології.

Література

1. Зинченко, Г. П. Непрерывное образование – веление времени [Текст] / Г. П. Зинченко. – М.: Знание, 1988. – 63 с.
2. Коваленко, И. В. Теоретические основы исследования непрерывного образования как инновационной системы [Электронный ресурс] / Режим доступа : <http://cyberleninka.ru/article/n/teoreticheskie-osnovy-issledovaniya-nepreryvnogo-obrazovaniya-kak-innovatsionnoy-sistemy> – 12.09. 2014. pdf.
3. Божович, Л. И. Психологический анализ формирования и строения гармонической личности [Текст] / Л. И. Божович. – М.: Наука, 1981. – 301с.

4. Маслоу, А. Г. [Текст] / А. Г. Маслоу. – СПб.: Евразия, 1999. – 479 с.
5. Краевский, В. В. Методология педагогики: новый этап [Текст] : учеб. / В. В. Краевский, Е. В. Бережнова; 2-е изд., стер. – М.: «Издательский центр «Академия», 2008. – 400 с.
6. Громкова, М. Т. Педагогика высшей школы [Текст] / М.Т. Громкова. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2012. – 447 с.
7. Лобанов, А. П. Модульный подход в системе высшего образования: основы структурализации и метапознания [Текст] / А. П. Лобанов, Н. В. Дроздова. – Минск: РИВШ, 2008. – 84 с.

References

1. Zinchenko, G. P. (1988). Nепreryvnoe obrazovanie [Continuing education - need of the hour]. Znanie, 63.
2. Kovalenko, I. V. Theoretical basis of research continuing education as an innovative system. Available at: <http://cyberleninka.ru/article/n/teoreticheskie-osnovy-issledovaniya-nepreryvnogo-obrazovaniya-kak-innovatsionnoy-sistemy>. (Last accessed: 12.09. 2014)
3. Bozhovich, L. I. (1981). Psihologicheskij analiz formirovaniya i stroeniya garmonicheskoy lichnosti. Moscow: Nauka, 301.
4. Masloy, A. G. (1999). Motivaciya i lichnost' [Motivation and Personality]. Evraziya, 479.
5. Kraevskiy, V. V., Beregnova, E. V. (2008). Metodologiya pedagogiki: ucheb. posobie [dlya stud. vycsh. ucheb.zavedeniy] [Methodology of pedagogy: a new stage]. Moscow, Russia: Publishing Center "Academy", 400.
6. Gromkova, M. T. (2012). Pedagogika vycshey shkoly [Pedagogy of higher education]. JuNITI-DANA, 447.
7. Lobanov, A. P., Drozdova, N. V. (2008). Modul'ny podhod v sisteme vycshego obrazovaniya: osnovy strukturalizacii i metapoznaniya [Modular approach in higher education : the basics of structuralization and metacognition]. Minsk, Belarussia, 84.

*Рекомендовано до публікації д-р філос. наук Висоцька О. Є.
Дата надходження рукопису 24.09.2014*

Ковальчук Ірина Михайлівна, здобувач. старший викладач кафедри природничої освіти, Дніпропетровський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, вул. Свердлова, 70, м. Дніпропетровськ Україна, 49006.
E-mail: irina.m.kovalchuk@gmail.com

УДК 378.147.091.33(055.2):796
DOI: 10.15587/2313-8416.2014.27823

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ОЗДОРОВИТЕЛЬНОЙ ТЕХНОЛОГИИ В ПРОЦЕССЕ ЗАНЯТИЙ ФИЗИЧЕСКОГО ВОСПИТАНИЯ СТУДЕНТОК ПЕДАГОГИЧЕСКИХ ВУЗОВ

© **Е. В. Фоменко, В. Х. Фоменко**

Мы рассматриваем методические подходы к изучению на занятиях физического воспитания нетрадиционных видов гимнастики (фитнес-аэробики, пилатеса, шейпинга) со студентками первых и вторых курсов высших педагогических учебных заведений. Занятия анализируются с позиции повышения интереса студенток к физкультурно-спортивной деятельности, развития физических способностей, повышения физической подготовленности и укрепления здоровья в целом.

Ключевые слова: мотивация, гимнастика, фитнес-аэробика, пилатес, шейпинг, настроение, подготовленность, двигательные способности.